

Per Bjerlow

Född: 1961



Per närde ett stort intresse till japanska svärd, och hade studerat lite japanska, när han såg en uppvisning på Armémuseum av Lennart Ringdahl och Kjell Söderström från Budokwai. Året var 1978 då Per började träna Kenjutsu som var ett speciellt ihopsatt program av kendo, iaido och jodo hos Budokwai. Tränare var, förutom nämnda Lennart och Kjell, också Mikael Bornholm. Iaido delen var den del av läroplanen som Per tyckte hade mest substans och som han fokuserade på. En av höjdpunkterna innan lumpen blev lägret med Roald M Knutsen 1980 som han upplevde konfirmerade hans fokus på iaido.



Figur 1 -SM81, fr v Per Bjerlow, Budokwai, mot Roland Andersson, SSIF (HGL)

1981 kom Aoki-sensei till Sverige och Per tränade iaido för honom men även en del kendo. Med lite övertalning ställde han det året upp i sitt första kendo-SM. När sen Kon-sensei kom året efter fastnade även kendon och Per ägnade den nu minst lika mycket tid och engagemang som iaidon. Han hjälpte till och tog hand om Kon-sensei under hans vistelse i Sverige. Det betydde också ett lyft för japanskan. Inför VM 1982 var Per sjätte namn på listan och kom därför inte med bland de 5 uttagna. På SM82 i Fisksätra tilldelades Per fighting spirit priset.

Vid EM 1983 var Per och Hans Lundberg enda svenska deltagare. Med på resan följde också Konno-sensei. I samband med graderingarna tog Per 1 dan i kendo. Efter EM-tävlingarna åkte Per och Konno till Paris och sedan Amsterdam. I Holland blev de inbjudna av en holländsk Budotränare att träna och där provade Per & Konno för första gången kyudo. Direkt efter EM åkte Per till Japan för en 6 månader lång vistelse. Där tränade på Keishicho Budokan dagtid och på Kon-senseis polisstation på kvällarna, ibland kunde Jean-Pierre Raick från Frankrike dyka upp för Iai och Itto Ryu träning. Kumanda-sensei ordnade en lägenhet på 9 kvadratmeter åt honom som just innan Kitamoto inhyste 3 personer då Mats Wahlqvist dök upp. Per träffade även Lars Lindin som var på väg att flytta hem till Sverige och övertalade honom att börja i Budokwai. Vistelsen i Japan avslutades med Kitamotoläggret, tillsammans med Mats Wahlqvist.

Den här perioden kunde Per träna 5–6 gånger i veckan plus löpning. Träningarna på Budokwai och sedermera Vällingby Kendoklubb hölls i Vällingbyhallen och en tid nära Spritmuseet vid Norrtull. Men han tränade också runt på bland annat SSIF och iaido hos Stockholms Iaidoklubb med bland andra Lennart Linder och Carlos Martinez.

EM i Bryssel 1984 var en besvikelse inte bara för Per utan för de flesta svenskarna. Positivt var att vid SM detta år kom Per tvåa. Han var också med i laget vid VM85. Men höjdpunkten blev vinsten vid öppna polska mästerskapen 1985. I SM 1985 slutade Per trea men vann Sveriges först Riksmästerskap (SM) i iaido, den enda laitävlingen han någonsin deltagit i. Inget EM deltagande 1986 då Per gjorde en längre Asienresa med 2 månaders uppehåll i Japan. Där tränade han runt på polisstationer och deltog de olika stationernas träningstävlingar varje dag 1-2 ggr under 5 veckor inför polismästerkapen. Kul då man åkte genom Tokyo i polisens "Svarta Maja" till de olika tävlingarna.

1987 fortsatte framgångarna med dubbla fighting spirit pris vid hemma EM i Malmö i både lag och individuellt och kvartsfinal. Ett skäl till det goda resultatet tror han kan ha berott på Sekine-senseis hårda tränings stil, vilket denne var känd för även i Japan. Sommaren 1987 spenderade han ånyo i Japan. Per var med i den svenska landslagstruppen vid VM i Seoul 1988. Även detta år blev det sommarlov i Japan. Väl tillbaka i Sverige blev tog Per sitt första individuella SM-tecken.

Landslagssäsongen 1989 var gästtränaren Muraoka-sensei. Hans tränarfilosofi var fokus på teamet, att bygga ett lag. Ett av hans berömda uttalande var när han snäste av Jens Nilsson med orden: "Shut up, I love you". Landslaget hade också fått en tydligare struktur med Alf Dahlback som manager, ordningsman, och Leif Svensson jr som coach, med rik erfarenhet och som gav individuell coaching. Allt tillsammans gav resultat i ett EM-lagguldet och ett EM-silver individuellt för Per vid EM i Amsterdam.

Det internationella tävlingsdeltagandet fortsatte med EM90 i Berlin och VM91 i Toronto. I tävlingarna i Barcelona 1992 belönades laget med ett lagsilver. För Pers del tyckte dåvarande gästtränaren Ishigamori-sensei att både han och Joakim Strömsnäs blivit bortdömda individuellt. Per deltog sedan i EM93 och EM95 som blev hans sista i landslaget. Han skadade ryggen och jobbet tog mer tid så tävlandet och landslaget fick stå tillbaka-

På klubbnivå har Per varit tränare i Budokwai, Vällingby och FSKA. Han var också delaktig i bildandet av FSKA då antalet tränande börjat svikta i början av 1990-talet i Stockholm. 1990 tog han sitt andra individuella SM-tecken. Första lagguldet kom 1991 som följdes av ett andra 1993. Ytterligare ett par brons och silver individuellt på SM följde sedan under 1990-talet. Är tillsammans med Mats Wahlqvist utsedd till "Stor Grabb" 1990 av Budoförbundet.

Per är stolt över att ha varit med och startat den "andra vågen svenska kendokas" som kulminerade med EM medaljerna från slutet på 1980-talet och framåt.

På 2000-talet har Per fortsatt träna när jobbet och kroppen tillåtit det och tävlat endast i SM 2000 & 2009.

Sitt bästa kendoögonblick var en träning på Kitazawa polisstation som Kakehashi-sensei skulle "övervaka". Om "flow" och "satori" finns i kendo så hände det på den träningen för Per. Hans sämsta kendominne var EM 1984 när det gick dåligt för honom och de flesta andra i det svenska laget.

Den svenska kendokan med den bästa stilen genom tiderna tycker Per var Leif Svensson Sr. Leifs stil med perfekt timing var glimrande och imponerade även på japaner, tyvärr var hans ork inte på samma höga nivå!

Nedtecknat av Hans Lundberg